

Obliczenia Naukowe Lista 4

Paweł Prusisz

05.12.2021

1 Zadanie 1

1.1 Opis problemu

W zadaniu 1 należy napisać funkcję, która oblicza ilorazy różnicowe oparte na podanych węzłach w funkcji nie korzystając z tablicy dwuwymiarowej.

1.2 Rozwiązanie

Ilorazy różnicowe można obliczyć na podstawie następującego wzoru:

$$f[x_0] = f(x_0)$$

$$f[x_i, x_j] = \frac{f(x_j) - f(x_i)}{x_j - x_i}$$

$$f[x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+k}] = \frac{f(x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+k}) - f(x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+k-1})}{x_k - x_i}$$

Jeżeli zaczniemy od tablicy wypełnionej wartościami węzłów funkcji, a przy kolejnych iteracjach rzędów tablicy dwuwymiarowej będziemy aktualizować obliczone ilorazy przeliczając je kolejny raz od dołu, uzgłędniąc one w ten sposób wcześniej wyliczone ilorazy różnicowe, od których są zależne.

2 Zadanie 2

2.1 Opis problemu

W zadaniu 2 należało napisać funkcję wyliczającą wartość wielomianu interpolowanego stopnia n w postaci Newtona w podanym punkcie przy pomocy uogólnionego sposobu Hornera w czasie liniowym.

2.2 Rozwiązanie

Wartość naszej funkcji można zapisać następującym wzorem:

$$N_n(x) = \sum_{i=1}^n q_i \prod_{j=0}^{i-1} (x - x_j)$$

gdzie q_i jest ilorazem różnicowym, a x_j węzłem interpolacji.

Powyższą zależność można przedstawić używając uogólnionego algorytmu Hornera:

$$w_n(x) = f[x_0, \dots, x_n]$$

$$w_k(x) = f[x_0, \dots, x_k] + (x - x_k) * w_{k-1}(x), k \in [n - 1, 0]$$

$$N_n(x) = w_0(x)$$

3 Zadanie 3

3.1 Opis problemu

W zadaniu 3 należy napisać funkcję obliczającą współczynniki postaci naturalnej wielomianu interpolowanego w postaci newtona.

3.2 Rozwiązanie

W wielomianie interpolowanym dla którego ilorazy różnicowe są postaci $c_0, c_1, \dots$ współczynnikiem a_n stojącym przy najwyższej potęgze x^n , jest c_n . Opierając się na tym fakcie możemy wyliczyć kolejne współczynniki zaczynając od najwyższych potęg i przy kolejnych przejściach aktualizując współczynniki przy obejmowanych aktualnie potęgach w ten sposób, aby były one na tą chwilę w postaciach naturalnych. Przy kolejnych iteracjach aż do jedynki będziemy wykorzystywali obliczone wcześniej współczynniki cząstkowe postaci naturalnej do zaaktualizowania ich o nowe potęgi.

4 Zadanie 4

4.1 Opis problemu

W zadaniu 4 należało zaimplementować funkcję rysującą porównanie interpolacji stopnia n funkcji f na zadanym przedziale $[a, b]$ wraz z jej prawdziwym wykresem.

4.2 Rozwiązanie

Algorytm użyty w zadaniu 4 na podstawie danych otrzymanych z zaimplementowanych we wcześniejszych zadaniach funkcjach wyznacza ilorazy różnicowe i wartości wielomianu interpolowanego. Na początku algorytmu wyznaczamy warunki początkowe h i kh dla późniejszego obliczenia kolejnych, równoodległych od siebie węzłów wielomianu. Definiujemy również zmienną `maxnodes` mówiącą o maksymalnej liczbie węzłów użytych do wyznaczenia wielomianu. Następnie wyznaczamy kolejne węzły i liczymy w nich wartości dla zadanej funkcji $f(x)$ z krokiem h . W następnej kolejności liczymy ilorazy różnicowe na podstawie wyliczonych wartości. Dla uzyskania większej dokładności wykresu zwiększone zostaje jego próbkowanie, wartości wielomianu zostają wyznaczone w `maxnodes*mult` węzłach gdzie `mult` jest arbitralnie wybraną wartością, w tym przypadku `mult = 20`. Następnie wyliczane są wartości wielomianu interpolowanego dla zadanych węzłów za pomocą funkcji `warNewton` i na końcu rysowany jest odpowiedni wykres przy użyciu pakietu `PyPlot`.

5 Zadanie 5

5.1 Opis problemu

W zadaniu 5 należało przetestować funkcję `rysujNnf(x, f, a, b, n)` na następujących przykładach:

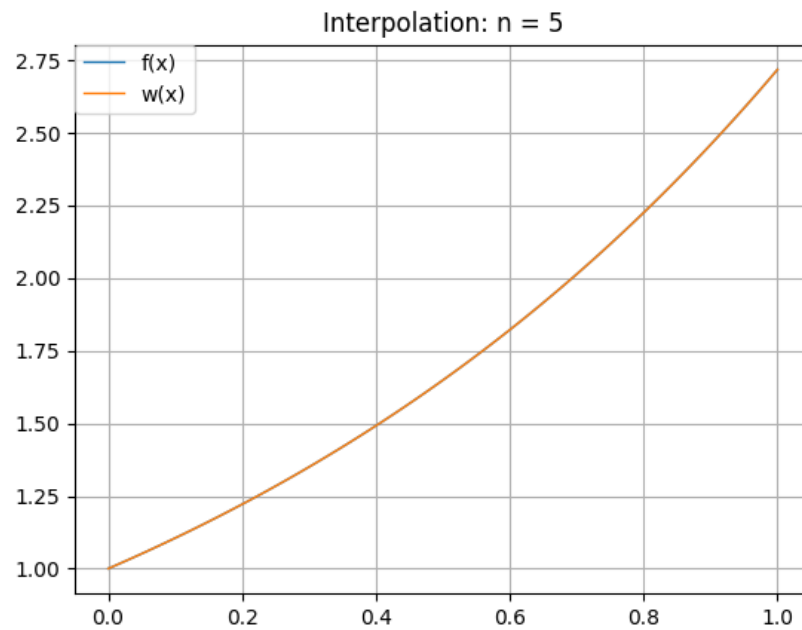
(a) e^x , $[0, 1]$, $n = 5, 10, 15$,

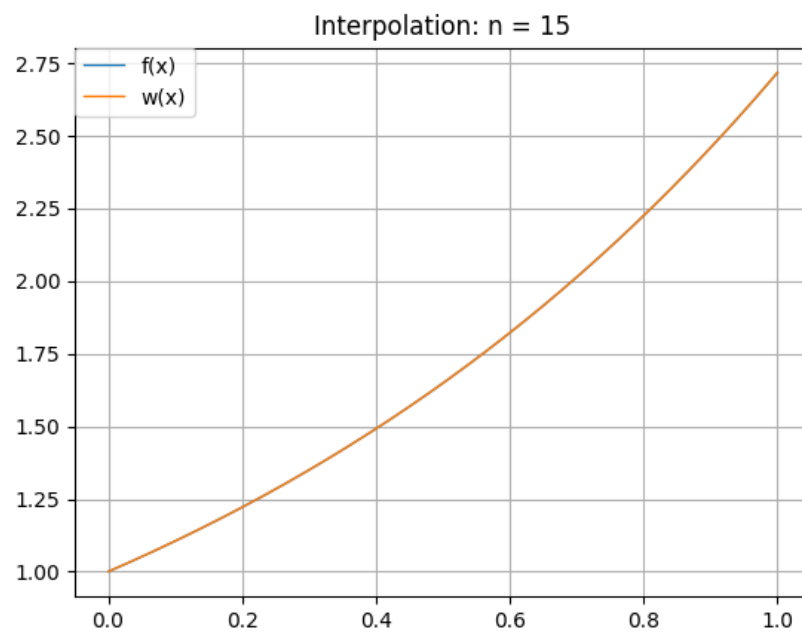
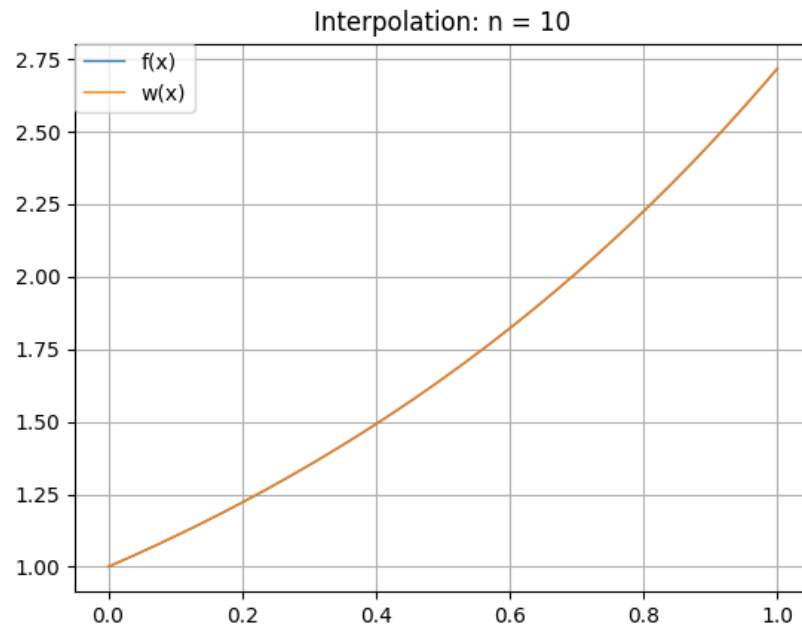
(b) $x^2 \sin x$, $[-1, 1]$, $n = 5, 10, 15$.

5.2 Rozwiązanie

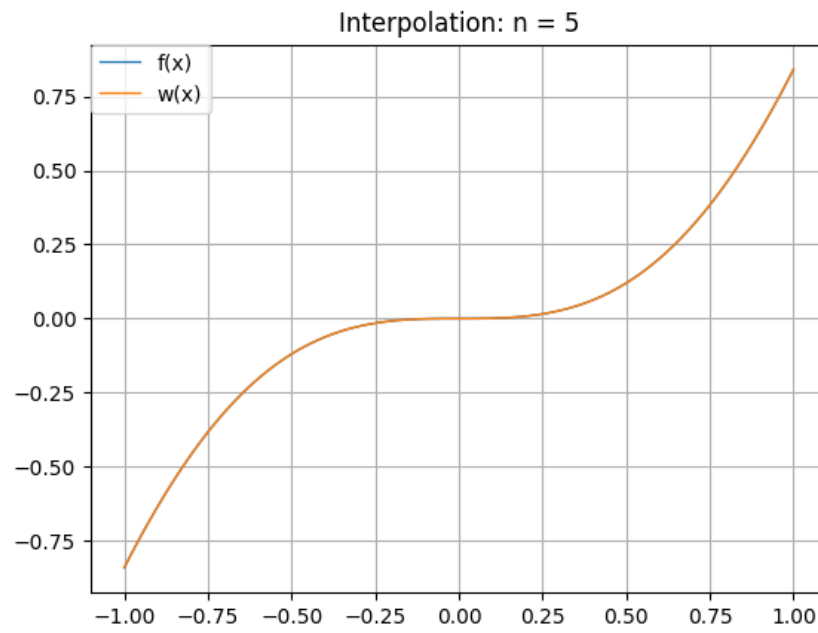
Otrzymane wykresy prezentują się następująco:

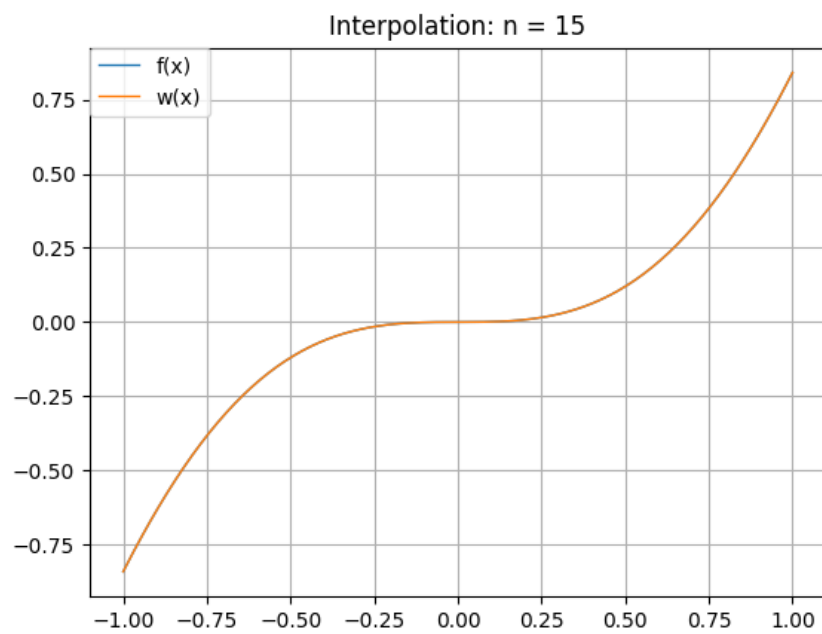
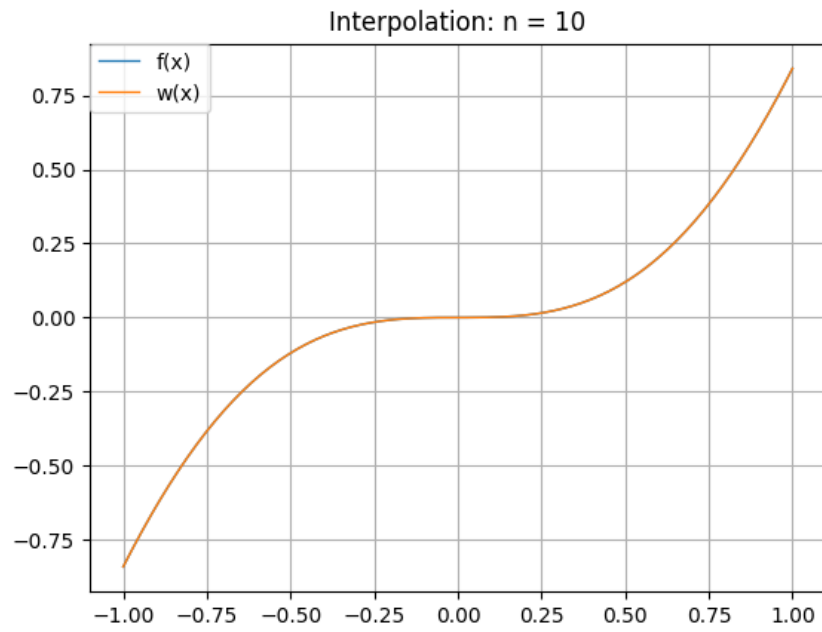
Dla punktu (a), funkcji e^x :

Dla punktu (b), funkcji $x^2 \sin x$:

Jak widać w obu przypadkach, nawet dla dość małych stopni wielomianu interpolowanego wykresy pokrywają się bardzo dobrze. Nie widać poprawy w zmianie n z 5 na 15, gdyż już dla $n = 5$ wykresy są praktycznie identyczne.

6 Zadanie 6

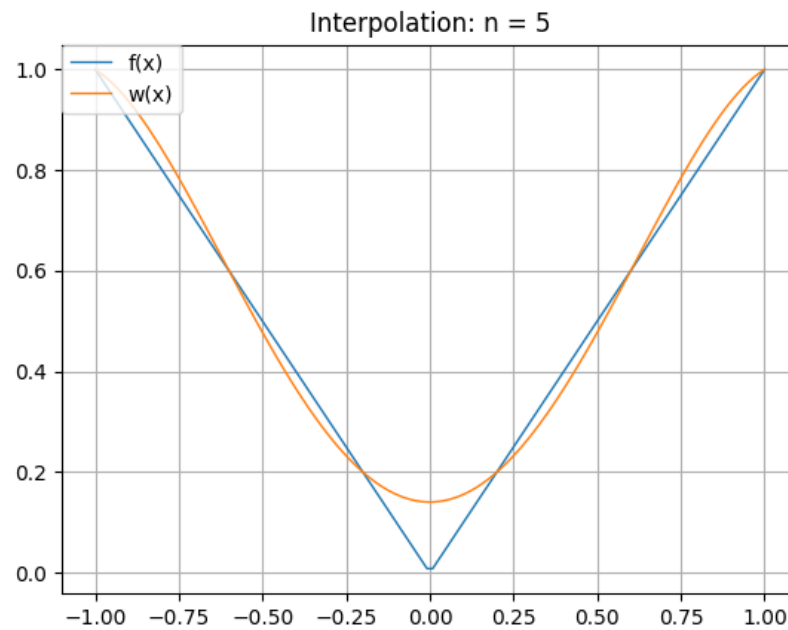
6.1 Opis problemu

W zadaniu 6 znowu należy przetestować funkcję $rysujNnf(x, f, a, b, n)$, tym razem dla następujących funkcji:

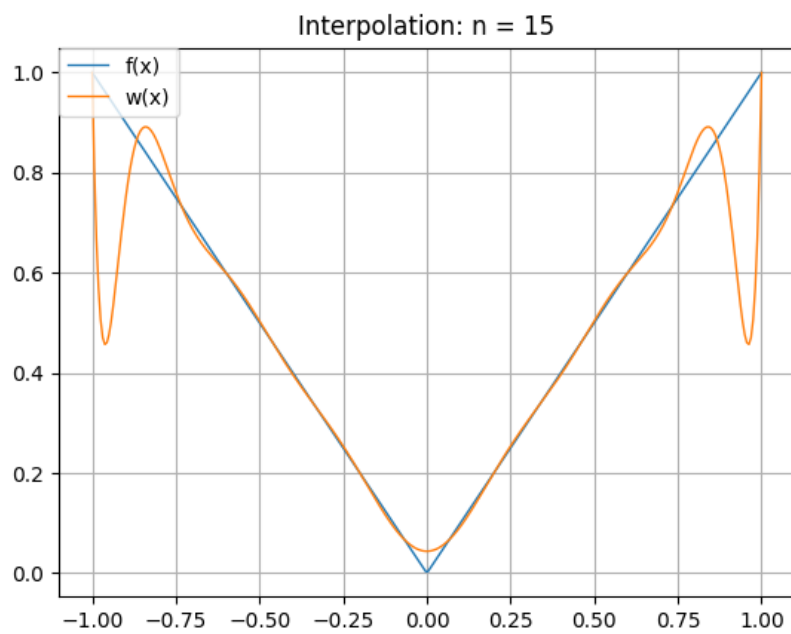
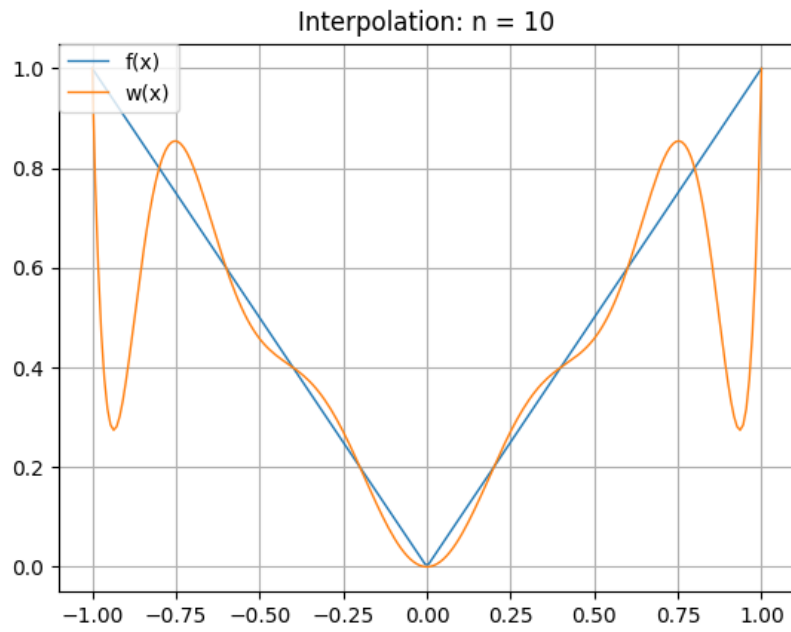
- (a) $|x|$, $[-1, 1]$, $n = 5, 10, 15$,
- (b) $\frac{1}{1+x^2}$, $[-5, 5]$, $n = 5, 10, 15$.

6.2 Rozwiązanie

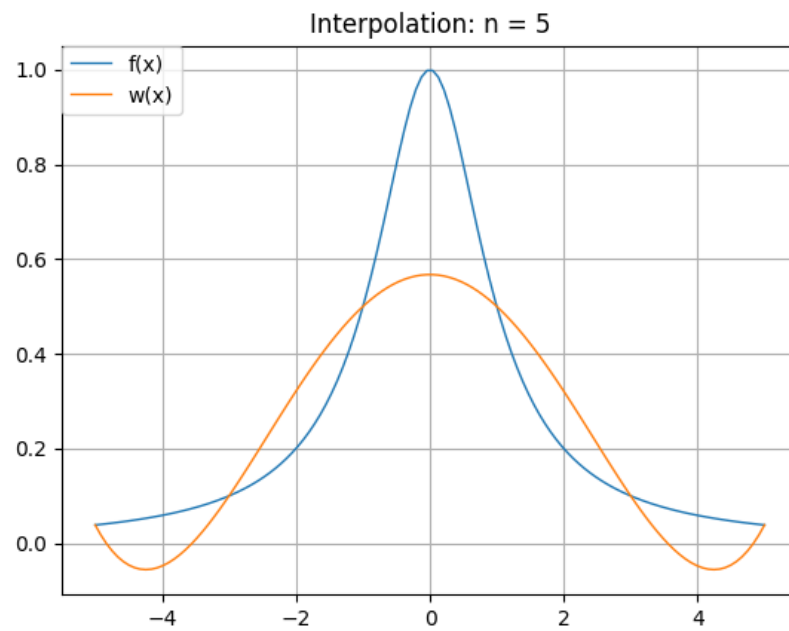
Dla podpunktu (a), funkcji $|x|$:

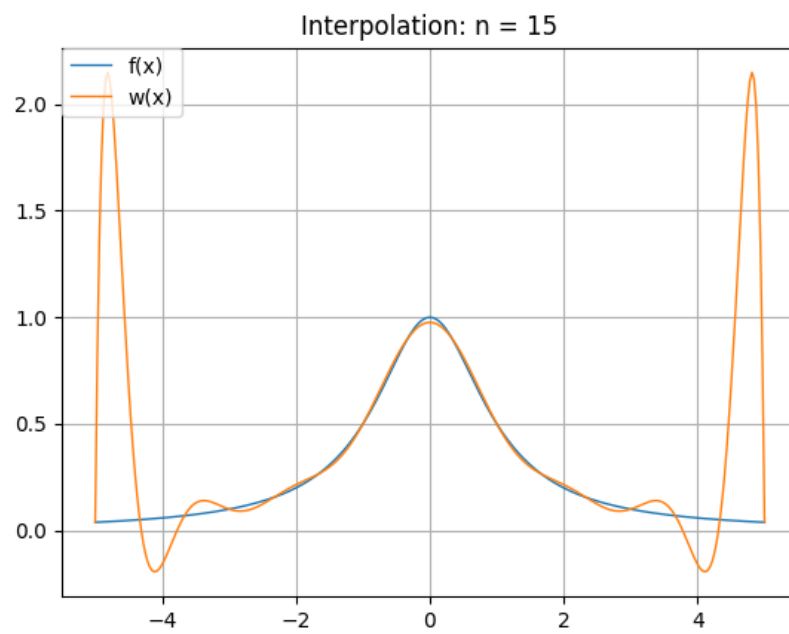
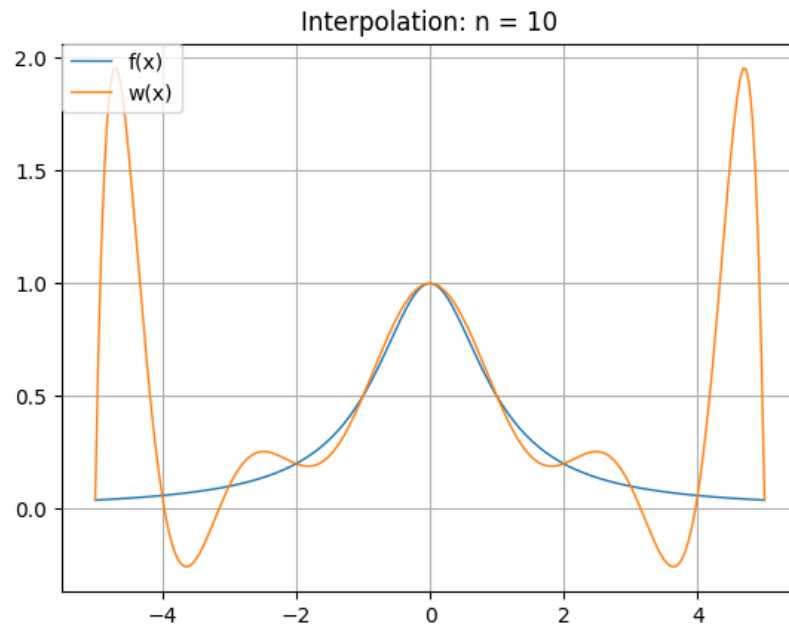

Dla punktu (b), funkcji $\frac{1}{1+x^2}$:

Jak widzimy w przypadku funkcji $|x|$ oraz $\frac{1}{1+x^2}$ wykresy nie pokrywają się tak dobrze jak w przypadku zadania 5. W przypadku funkcji $f(x) = |x|$ zjawisko rozbieżności pomiędzy samą funkcją f a jej wielomianem interpolacyjnym wynika z faktu, że funkcja $|x|$ nie jest różniczkowalna. Dla funkcji $f(x) = \frac{1}{1+x^2}$ mamy do czynienia ze zjawiskiem zwanym efektem Runge'go. Jest to typowe zjawisko dla przypadku, gdy węzły dla wielomianu interpolowanego są równo od siebie oddalone, a sam wielomian interpolacyjny jest wysokiego stopnia, co powoduje znaczne odchylenia wartości wielomianu od wartości funkcji f na końcach przedziału $[a, b]$. Aby zapobiec temu efektowi stosuje się interpolację, w której węzły są gęściej rozmieszczone na końcach przedziału, na którym funkcja jest interpolowana.